

Publicerad 2012-11-27 05:40 av Marianne Räf

Trälig natt - i ensamhet.

Låta natten gå!

Väja för å sova,
icke falla från.
Vakenheten lova,
låta natten gå!

Jag tänkte jag skulle
leva loppan, så
allting blev full Rulle,-
låta natten gå!

En tjusig man vill jag
skall hjälpa mej å
göra så det blir dag, -
låta natten gå!

Han kunde mej sätta
lusteligen på -
uti Älskogs hetta, -
låta natten gå!

Men, ENSAMT det är!
Undrar, - varför DÅ?
Jag får, - solo och kär, -
låta natten gå!

Om drömmar slog in
för Kärleken blå, -
jag skulle, glad och pigg,
låta natten gå!

Fast, jag lär få vänta
på att Lyckan nå...
- i min månskensglänta -
låta natten gå!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten